

2. In 1999 is met Zuid-Afrika een Overeenkomst inzake handel, ontwikkeling en samenwerking (OHOS) gesloten. Bij de huidige stand van zaken zou het verloop van de onderhandelingen met Zuid-Afrika over een visserijovereenkomst geen invloed mogen hebben op de voorlopige toepassing, noch op de volledige inwerkingtreding van de OHOS. Besluit 1999/753/EG van de Raad van 29 juli 1999 voorziet in de voorlopige en gedeeltelijke toepassing van de OHOS vanaf 1 januari 2000, zulks in afwachting van de bekrachtiging van de overeenkomst door de betrokken partijen. Aangezien het hier gaat om een gemengde overeenkomst, dient zij ook door de lidstaten te worden bekrachtigd. Op 22 oktober 2001 hadden alleen Denemarken, Nederland en Zweden de overeenkomst al bekrachtigd.

3. Na de tweede zitting van de Samenwerkingsraad EU/Zuid-Afrika op 26 juni 2001, heeft een groep ambtenaren op hoog niveau zich op 25 juli 2001 gebogen over de nog onopgeloste vraagstukken in het kader van de onderhandelingen over een overeenkomst inzake wijn en gedistilleerde drank. Op die vergadering hebben de deskundigen een akkoord bereikt over een memorandum van overeenstemming betreffende de nog onopgeloste vraagstukken dat de grondslag zal vormen voor de sluiting van de overeenkomst inzake wijn en gedistilleerde dranken.

(2002/C 134 E/094)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2747/01
van Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) aan de Raad

(10 oktober 2001)

Betreft: Gat in de Schengencontrole

De politie van Södermalm in Stockholm rapporteert dat in de zomer van 2001 verschillende personen zijn opgepakt die de Schengen-landen zijn binnengekomen via Parijs, maar die geen inreisstempels in hun paspoorten hadden. Een politieman gaf als voorbeeld twee personen uit Chili die met Air France van Santiago via Parijs naar Arlanda waren gevlogen en die alleen maar uitreisstempels van Santiago hadden. Voor een van die personen was het verboden het Schengengebied binnen te komen. Bij de grenscontrole op Arlanda zijn ook gevallen bekend van Amerikaanse burgers die via Parijs Zweden zijn binnengereisd zonder voorafgaande controle op de luchthaven Charles de Gaulle.

Volgens inlichtingen van de politie in Stockholm hebben zowel Parijs als Milaan een gebrek aan personeel, uitrusting en routine om de Schengen-akkoorden te kunnen naleven. Het is niet onwaarschijnlijk dat de internationale misdaad dit al heeft opgemerkt en misbruik gemaakt heeft van deze situatie.

Wat doet de Raad om zulke problemen op te lossen?

Antwoord

(12 februari 2002)

De Raad deelt het geachte parlementslid mee dat de maatregelen om de doeltreffendheid van de controles door de lidstaten aan de buitengrenzen te verbeteren voor het merendeel zijn uitgewerkt in het kader van de Schengensamenwerking, die sinds de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam een onderdeel vormt van de EU-wetgeving. Die maatregelen worden uitgevoerd door de lidstaten zelf, maar de Raad volgt de eigenlijke implementatie via zijn desbetreffende instanties.

Het Schengenacquis bevat als onderdeel van de EU-wetgeving bepalingen betreffende de controles aan de buitengrenzen, die staan in het gemeenschappelijk handboek inzake de controle aan de buitengrenzen. Dit handboek bevat evenwel geen bepalingen voor het aantal personeelsleden of het soort uitrusting dat vereist is voor efficiënte grenscontroles. Dit wordt overgelaten aan de bevoegdheid van de lidstaten.

De Raad kan evenwel toezien op de toepassing van het Schengenacquis door de lidstaten via de Groep Schengenevaluatie, die is opgericht bij een besluit van het voormalige Uitvoerend Comité Schengen van

16 september 1998. Een van de taken van die groep is erop toe te zien dat het Schengenacquis naar behoren wordt toegepast door alle lidstaten die de Schengenovereenkomst uitvoeren. De groep zal het Schengenacquis begin 2002 in Frankrijk evalueren.

(2002/C 134 E/095)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2760/01

van Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) aan de Commissie

(9 oktober 2001)

Betreft: Eisen voor gemeentelijke afvalplannen en het in kaart brengen van geluidshinder

In november 1999 werd gemeld dat de gemeenten Örkelljunga en Perstorp door het Europees Hof van Justitie veroordeeld zouden kunnen worden. Die twee gemeenten waren de enige Zweedse gemeenten die nog geen afvalplan ingeleverd hadden dat zo gedetailleerd was als de EU-richtlijn vereiste. Er was op gerekend dat de gemeenteraadsleden in de twee gemeenten de afvalplannen in januari 2000 zouden goedkeuren. Op de eerste afvalplannen die de twee gemeenten naar de EU stuurden, werd in 1998 al de aanmerking gemaakt dat ze te summier waren. In Zweden is het niet voldoende om gewoon een plan op te schrijven. Voordat de Commissie een plan krijgt, moet dit op grond van de procedure in Zweden in de gemeenteraad besproken en goedgekeurd zijn door zowel het gemeentebestuur als de gemeenteraadsleden. De afvalplannen van Perstorp en Örkelljunga werden gemaakt door een plaatselijk reinigingsbedrijf. Volgens de directeur van het bedrijf waren de plannen al klaar sinds zomer 1999, maar was het er nog niet van gekomen ze voor verdere behandeling naar de gemeenten door te sturen. De voor milieuzaken verantwoordelijke persoon in Örkelljunga zei dat er op dat moment dingen waren die belangrijker leken dan het afvalplan. In andere landen wordt de rapportering van de afvalverwerking op nationaal vlak afgehandeld, maar in Zweden stuurt de Zweedse dienst voor milieubescherming de afvalplannen van de gemeenten naar Brussel. De gemeenten zijn er dan verantwoordelijk voor dat alle inlichtingen die de EU wil hebben erbij zijn en dat alles op tijd ingeleverd wordt.

Het was in november 1999 echter onduidelijk hoe de Europese Commissie zou optreden tegen de twee gemeenten omdat ze niet aan hun verplichtingen hadden voldaan. Hoe is de Commissie opgetreden in het geval van de onvolledige rapportering van de afvalplannen van de gemeenten Örkelljunga en Perstorp?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(30 november 2001)

De Zweedse regering heeft de Commissie in kennis gesteld van een nationaal afvalbeheerplan en gemeentelijke afvalplannen teneinde te voldoen aan de eisen krachtens artikel 7 van Richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij Richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991⁽²⁾, artikel 6 van Richtlijn 91/689/EEG van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen⁽³⁾ en artikel 14 van Richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 1994 betreffende verpakking en verpakkingsafval⁽⁴⁾.

De gemeentelijke afvalplannen voor Örkelljunga en Perstorp die het geachte parlementslid noemt zijn door de Zweedse regering genotificeerd nadat de Commissie een met redenen omkleed advies had gestuurd. Na de notificatie van deze afvalplannen heeft Zweden plannen genotificeerd die het gehele Zweedse grondgebied bestrijken. In december 2000 heeft de Commissie dan ook besloten de zaak betreffende het niet notificeren van de afvalplannen in kwestie af te sluiten.

⁽¹⁾ PB L 194 van 25.7.1975.

⁽²⁾ PB L 78 van 26.3.1991.

⁽³⁾ PB L 377 van 31.12.1991.

⁽⁴⁾ PB L 365 van 31.12.1994.